

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4

Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 63

Katowice, środa 16-go marca 1932 r.

Rok 31

Projekt prawa małżeńskiego w senacie

Członek Komisji Kodyfikacyjnej, senator Makarewicz, obznajomiony dobrze z działalnością tej instytucji, odsłonił jej kulisy, niezwykle interesujące ze względu na okoliczności, w jakich narodził się osławiony projekt ustawy małżeńskiej. Ustępy z przemówienia sen. Makarewicza podajemy w obszernym streszczeniu według oficjalnego stenogramu senatu.

W pierwszej części swego przemówienia sen. Makarewicz ostro krytykował stosunki personalne:

„Minister ma jednak wpływ na sprawy osobiste, na personalia komisji o tyle, że przedstawia kandydatów na prezydenta lub wiceprezydenta lub innych członków Komisji Kodyfikacyjnej w razie wakansu do nominacji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Obecnie panują w Komisji Kodyfikacyjnej stosunki normalne skutkiem faktu, że stanowisko prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej i jednego z wiceprezydentów wakuje od kilku lat. Kierunek administracyjny Komisji Kodyfikacyjnej spoczywa obecnie w jakimś kadubowym prezydium, a w czasach ostatnich przeszedł w zupełności niemal na sekretarza generalnego.

„Sprawa projektu małżeńskiego jest klasycznym dowodem, że tego rodzaju normalne stosunki muszą się zemścić. Widzimy niesłychane zaognienie w stosunku społeczeństwa do Komisji Kodyfikacyjnej, która jest piłką odrzucaną wzajemnie przez opozycję przeciwrządową, uważającą rząd za inicjatora projektu, i przez rząd słusznie temu przeciwy. Komisja Kodyfikacyjna, pojęta jako ciało nawskroś bezpartyjne, obejmująca ludzi rozmaitych przekonań politycznych, znalazła się w wirze walk politycznych. Protesty syją się jak z rękawa przeciw projektowi prawa małżeńskiego, jako uderzającemu w podstawy życia społecznego. Doszło do tego, że nazwa Komisji Kodyfikacyjnej stała się w pewnych kołach synonimem akcji przeciw Kościołowi katolickiemu, a wiecie ludowe domagają się wręcz innego składu osobowego Komisji Kodyfikacyjnej. Są to rzeczy niedopuszczalne. Przy liczniejszym składzie Prezydium nie byłoby doszło do traktowania projektu ustawy małżeńskiej w sposób wyjątkowo tajemniczy, z pominięciem ścisłego kontaktu z szerokimi kołami naszego społeczeństwa i w czasie pierwszych kroków kodyfikacyjnych.

Następnie sen. Makarewicz wypowiedział uwagi na temat projektu ustawy małżeńskiej:

„O prawie małżeńskim wiedział każdy, że wszędzie i zawsze ścierał się tu dwa zasadnicze poglądy: **katolicki i niekatolicki**. Pogląd katolicki widzi w małżeństwie więcej niż zwykłą umowę. Dodatek sakramentalny w po-

Wojska japońskie maszerują w stronę granicy rosyjskiej.

Charbin. Do miasta Mandżurji (Manczuli), leżącego na pograniczu Sowieków, zdąża obecnie dywizja wojsk japońskich, aby stłumić wybuchłe tam powstanie garnizonu chińskiego. Rosyjskie koła w Charbinie uważają decyzję wystania wojsk japońskich do Mandżurji za manewr bardzo niebezpieczny, gdyż operacje japońskie tuż nad granicą sowiecką bardzo łatwo doprowadzić mogą do starć z czerwoną armją.

Koło stacji Pogranicznaja, leżącej

naprzeciw Mandżurji, po stronie sowieckiej, zauważono zbłąkany samolot japoński. Natychmiast wystartowało kilka aparatów sowieckich, które otoczyły samolot japoński i zmusiły go do lądowania.

Jak doniosły wczorajsze depesze, zbuntowani żołnierze spłodowali miasto i zamordowali komendanta japońskiego.

Londyn. Pomiędzy Japonią a Sowiekami zaczyna się zaznaczać pewne na-

preżenie, które zresztą, jak przewiduje „Daily Herald“, może przyspieszyć zawarcie paktów o nieagresji pomiędzy Rosją a jej zachodnimi sąsiadami.

Śmierć „króla zapalczanego“.

W ubiegłą sobotę popełnił w Paryżu samobójstwo jeden z najpotężniejszych finansistów świata Szwed Ivar Kreuger, o którego śmierci obszernie donosiliśmy w dniu wczorajszym.

Nowy dyrektorjat kłajpedzki.

Kowno. Mianowany na miejsce usuniętego z urzędu Boettchera prezydent dyrektorjatu kłajpedzkiego Simaitis utworzył nowy dyrektorjat pozaparlamentarny mianując członkami dyrektorjatu Toliszusa, Reisgysa i Kadzielna, bagatelizując w ten sposób uchwałę Rady Ligi Narodów, zalecającą utworzenie dyrektorjatu, opartego na większości sejmu.

Francja przestała już mieć złudzenia co do Niemiec.

Paryż. Komentarze prasy francuskiej o wyborach niemieckich dostarczają bezsprzecznego dowodu, że polityka niemiecka ostatnich dwu lat wiele nauczyła opinię francuską.

Opinia ta ocenia niezmiernie trzeźwo wypadki niedzielne w Niemczech i wcale nie zdradza przedwczesnego entuzjazmu z powodu porażki Hitlera.

Nawet znany publicysta socjalistyczny, Paul Louis, ostrzega w „Le Soir“, że nawet ostateczne zwycięstwo Hindenburga nie gwarantuje, że jego druga prezydentura nie zbroczy jeszcze więcej na prawo i radzi pilnie śledzić rokowania, jakie teraz nawiąże Hindenburg z Eugenbergiem.

„Lemps“ stwierdza, że przynajmniej narazie wrota władzy zamknięto przed Hitlerem, ale chociaż polityka zagraniczna Niemiec nie ulegnie zmianie z powo-

du pozostania u steru władzy Hindenburga i Brueninga, to jednak nie jest to jeszcze gwarancją, że nastąpi konsolidacja sytuacji międzynarodowej.

„Paris Midi“ podkreśla, że w porównaniu z poprzednimi wyborami nie wiele nowych głosów zyskał Hindenburg, ani komuniści, wzamian Hitler zdwoił swe pozycje: sześć milionów głosów podczas ostatnich wyborów powszechnych, a blisko dwanaście milionów obecnie.

Bernus pisze: Program Hitlera, to zbrojenie Niemiec i odmowa płacenia długów. Program Hindenburga, to odmowa płacenia długów i zbrojenie Niemiec. Wyższość Hindenburga nad Hitlerem polega na tem, że Hindenburg w ciągu siedmiu lat dostarczył dość wystarcz. dowodów w likwidowaniu zwycięstwa aliantów i uzyskiwaniu niestannych sukcesów w Genewie.

staci następującego po niem błogostawieństwie, w kościele, uchodzi za niewystarczający, gdy według katolików przenika on nawskroś samą instytucję, uznaną za sakrament, z czego wniosek, że tylko kościelna forma zawarcia małżeństwa jest dopuszczalna. **Katolicyzm nie uznaje rozerwalności małżeństwa**, a dla sporów małżeńskich uznaje jedynie sądy duchowne za właściwe forum. Wiadomem jest, że w Polsce katolicy stanowią przeważającą większość ludności. Obowiązkiem ustawodawcy wobec tego faktu było, albo **cyfrę statystyczną dotyczącą stosunku wyznań w Polsce przyjąć zgóry za punkt wyjścia**, albo przyjmując, że sama formalna przy należność do pewnego wyznania nie jest rozstrzygającą dla nastrojów w szerokich masach, przystąpić do dokładnego zbadania, czy uzasadnioną jest hipoteza tak silnie rozkrzewionej obojętności w kołach katolickich, że ta przeważająca większość ludności, zamieszkującej ziemie polskie przyjmie bez silniejszego protestu konstrukcje prawne przeciwne zasadom katolicyzmu. W wypadkach takich nie wolno polegać na prywatnych spostrzeżeniach dotyczących indyferentyzmu (obojętno-

ści) t. zw. inteligencji zamieszkującej wielkie miasta, **sięgnąć należało do tych szerokich mas, które wypełniają w niedziele i święta miejsca modlitwy nie dla zwyczaju tylko, a przeciwnie z widocznej duchowej potrzeby**. Sprawa ta była tembardziej aktualną, że stanowisko oficjalnych przedstawicieli Kościoła katolickiego, a więc Episkopatu, było znanem, jasnym było, że Episkopat od zasad katolicyzmu nie odstąpi i odstąpić w żadnym kierunku nie może. Dla zwolenników działania wbrew temu stanowisku pozostawała jedna tylko możliwość: wykazanie, że ludność katolicka w przeważającej swej większości jest katolicką formalnie, a wobec tego, że przyjmie bez oporu prawo małżeńskie niezgodne z zasadami katolicyzmu. Na tem stanowisku stanąć musi ustawodawca, choćby nienależący do Kościoła katolickiego, choćby w kwestiach religijnych, kierujący się nie wiarą, a względami państwowymi. Dobry ustawodawca przed uregulowaniem jakiejś kwestji prawnej nie pyta się o zdanie tylko biegłych w prawie, lecz zasięga opinii także zainteresowanych, gdyż w prawie nie o formę kodyfikacyjną tylko chodzi, ale przede wszystkim o treść.

„Prawo małżeńskie to nie jest ustawa o funduszu drogowym, interesująca przede wszystkim właścicieli samochodów. W tym dziale można popełnić błąd, nie uwzględnić życzeń oparcia podatku na konsumpcji benzyny, można ustawę późnej znowelizować, ustępując pod naciskiem tak, jak to się dzieje obecnie u nas. Prawo małżeńskie nie dopuszcza eksperymentów, nie można go poprawiać co roku, co roku zmieniać tekst poszczególnych artykułów.

„Burza, powstała w Polsce po ogłoszeniu projektu Komisji Kodyfikacyjnej, była żywiołowym odruchem szerokich mas katolickich w Polsce. Być może, że tu i ówdzie wiecie protestacyjne przeciw projektowi były wyzyskiwane przez pewne stronnictwa dla celów czysto politycznych, nie mniej pewnem jest, że tam, gdzie masy do wiecowania i protestowania nie mają ochoty, polityczna podpałka nie wystarczy. Niewątpliwie ludność protestująca pozostawała w kontakcie ze swoim duchowieństwem, ale czyż sam fakt wpływu duchowieństwa na masy nie jest dowodem, że ludność jest właśnie daleką od obojętności na tę sprawę?“

Z Cieszyńskiego.

Prośba do Czytelników!

sprawie zamknięcia kop. „Florentyna“ Łagiewniki Śląskie. Jak wiadomo, zarząd kopalni wypowiedział pracę całej załodze robotniczej oraz urzędnikom. Delegację prowadził poseł Kapuściński oraz p. Derejczyk. Delegacja interwenjowała w sprawie niesłusnych wypowiedzeń. Pan wojewoda oświadczył, że wypowiedzenia powyższe w najkrótszym czasie unieważni, wobec czego kopalnia zostanie nadal w ruchu. (l)

Napad rabunkowy.

W. Hajduki w Świętochłowickiem. Józef Waluga doniósł, że dnia 12 bm. około godz. 19, gdy przechodził drogą polną w Wielkich Hajdukach w kierunku Świętochłowic, tuż przy ul. Szalińskiego zaczęli go Ryszard Skolik z W. Hajduk. Skolik uderzył Walugę tak silnie, że ten wyrzucił się na ziemię. Leżąc na ziemi zamierzał Skolik kopnąć w twarz i wyrwać mu pakunek z mięsem, lecz Waluga zasłonił się rękami, a następnie począł wołać o pomoc, skutkiem czego zjawił się na miejscu jeden z przechodniów i przy pomocy tegoż Skolika przytrzymał. Dochodzenia prowadzi miejscowy komisariat policji. (p)

Z zebrania tow. śpiewu „Harmonja“.

Nowe Hajduki w Świętochłowickiem. Onegdaj odbyło się zebranie tow. śpiewu „Harmonja“ Nowe Hajduki. Na zebraniu wygłosił interesujący wykład p. prof. Lubos z Król. Huty na temat „Zagadnienie o alkoholizmie“. W sposób bardzo trafny referent określił sposób działania alkoholu. (w)

Kradzież żelaza.

Szarlej w Świętochłowickiem. Dnia 14 bm. przytrzymani zostali przez funkcjonariusza policji na kradzieży żelaza na szkodę kopalni „Jeni Otto“ Józef Grabiński, Roman Piersała i Bolesław Szudlewski. Żelazo zwrócono policji. (l)

Z Rybnickiego

Pożary.

Rybnik. W nocy na 11 bm. wybuchł pożar w drewnianej stodole Krzyżonia Józefa w Kornowacu i zniszczył ją doszczętnie wraz z zapasami słomy i siana i inwentarzem rolniczym, czem wyrządził szkodę na około 15.000 zł. Przyczyną pożaru nie ustalono. — Tego samego dnia wybuchł pożar na strychu domu mieszkalnego Heleny Kozłowej w Golekowicach i zniszczył dach domu i sprzęty domowe, przechowywane na strychu. Szkodą wynosi około 8000 zł. Początkowe dochodzenia wykazały, iż pożar powstał wskutek wadliwej budowy komina. (p)

Przemysł w pułapce.

Szczygłowice w Rybnickiem. Na odcinku granicznym w Szczygłowicach przytrzymał w dniu 14. bm. za nielegalne przekroczenie granicy z Niemiec do Polski Romana Chluchnika z Wilczy Górnego, u którego w czasie rewizji zakwestjonowano 150 sztuk pomarańczy, przemyconych z Niemiec. Przemyczony towar skonfiskowano, a sprawcę przekazano władzom sądowym. (p)

Pożar stodoły.

Ruptawa w Rybnickiem. Z niewyjaśnionej przyczyny wybuchł onegdaj pożar w drewnianej stodole Józefa Jarczyka, którą doszczętnie zniszczył. Z dymem poszły również maszyny rolnicze, nagromadzona słoma oraz koniczyna. Straty wynikłe z pożaru, wynoszą 4000 złotych. (l)

Z Tarnogórskiego

Samobójstwo.

Piaseczna w Tarnogórskiem. W poniedziałek nad ranem pozbawił się życia przez powieszenie bezrobotny hutnik Ignacy Mika. Samobójca osierocił żonę i sześciorgo dzieci. Powodem samobójstwa była nędza materialna. (w)

Z Lublinskiego

Kradzież narzędzi stolarskich i ślusarskich.

Lubliniec. Do komisariatu policji zgłosił się w poniedziałek, dnia 14 b. m. Józef Janiszowski, zawiadamiając, że do warsztatu jego włamali się złodzieje, zabierając mu większą ilość narzędzi, a

to: 10 świrdów do drzewa, dwa młotki, kilkanaście pilników, śrubociąg, oraz sześć sztuk nowych palek. Policja poszukuje sprawców kradzieży. (l)

W łózku szukał gotówki...
Pawonków w Lublinskiem. Za włamanie do mieszkania i składu Jadwigi Kozowej w Pawonkowie przytrzymano 24-letniego Wilhelma Kaczmara z Pawonkowa. — Kaczmarek nasamprzód wszedł do mieszkania, gdzie porozrzucał pościel, szukając widocznie pieniędzy, a gdy nie znalazł żadnej gotówki, udał się do przyległego składu i skradł z podręcznej kasetki 60 zł. W toku dochodzenia odnaleziono w kuźni ze skra-

Stan majątku „Dziedzictwa“ wynosi ogółem 553.676 zł 18 gr, z czego przypada na budynek drukarni 213.000 zł, inwentarz drukarni (z maszynami) 198.000 zł, dom na Starym Targu 79.000 zł, majątek księgarni 53.000 zł i t. d. Stan długów wynosi ogółem 146.238 zł 27 gr, tak, że czysty majątek, stanowiący dorobek materialny „Dziedzictwa“, obliczyć należy na 407.437 zł 91 gr. Bilans przedstawia się więc stosunkowo bardzo korzystnie i jest uzasadnioną nadzieją, że mimo powszechnego kryzysu „Dziedzictwo“ niezadługo uwolni się od wszelkich długów, powstałych podczas budowy drukarni. Chlubna działalność „Dziedzictwa“ stanowi jedną z najpiękniejszych kart w życiu społeczeństwa katolickiego na Śląsku Cieszyńskim.

Muzeum miejskie.

Cieszyn. Muzeum miejskie zostało założone w r. 1902 i było początkowo umieszczone w dwu pokojach w miejskim domu przy ul. Strażackiej. Później przeprowadzono zbiory na Stary Targ 2 i ustawiono w 6 ubikacjach. W r. 1922 przeniesiono zbiory na zamek, gdzie pozostały aż do kwietnia 1929, kiedy pokoje muzealne zostały wypowiedziane przez Komorę Cieszyńską. Musiano więc zbiory znów przeprowadzić do domu gminnego przy ul. Demla, gdzie się także obecnie znajdują. Dnia 31-go marca 1930 wynosił stan zbiorów muzealnych 5955 sztuk zabytków różnego rodzaju, mianowicie: 600 książek, czasopiśm i druków, 143 dokumenty (z tego 109 depozytów), 146 map i planów, 160 obrazów, 11 rzeźb, 36 sztuk mebli, 172 sztuchy i fotografie, 158 okazów ceramiki, 23 szt. tkanin i haftów, 137 szt. zabytków z dziedziny przemysłu, 115 szt. broni, 406 monet i medali, 277 zabytków archeologicznych, 175 etnograficznych, 128 kościelnych, wreszcie 117 modeli i różnych innych zabytków. Są rądo zbiory przyrodnicze w ilości 3447 sztuk. W roku 1930-31 pomnożono zbiory muzealne przez uzyskanie archiwum miejskiego w ilości 86 dokumentów i 372 tomów, przez zakup 181 przedmiotów za sumę 2994,51 zł oraz przez różne depozyty i dary. Kustoszem muzeum jest inż. Wiktor Karger.

Z dzieciobójstwa.

Cieszyn. Policja w Cieszynie poszukuje zwyrodniałą matkę Marię Sikorę, służącą, lat 21, z Pastwisk, która z końcem lutego br. porodziła w Krasnej, pow. Cieszyn, nieślubne dziecko, które przy porodzie zamordowała i następnie zwłoki tegoż zakopła w śmieciach w Cieszynie, gdzie je następnie znaleziono. Po dokonaniu tego czynu Sikorzanka zbiegła w niewiadomym kierunku. Zachodzi przypuszczenie, że podejrzana wstąpiła gdzieś do służby u któregoś z rolników pod fałszywym nazwiskiem lub też ukrywała się jako dołżniczka policyjnie nie zgłoszona. Sikorzanka jest małego wzrostu, silnej budowy ciała, blondynka i nieco źle mówi.

Z działalności kółka rolniczego.

Zarzecze. W ubiegłą niedzielę odbyło się walne zgromadzenie członków kółka rolniczego założonego w r. 1869. Zebraniu przewodniczył p. Józef Pise-

rek rolnik i prezes kółka. Po odczycaniu protokołu z ostatniego walnego zebrania przez sekretarza Ant. Budnioka, wygłosił odczyt referent kółka p. Jan Mirocha, kierownik, pod tytułem Zwierzęta i rośliny. W referacie swym zapoznał członków z roślinami leczniczymi i trującymi i polecił zbieranie roślin leczniczych, a tępienie tak na łąkach jak na pastwiskach i w koniczyniskach roślin trujących. Po referacie złożyli poszczególni funkcjonariusze swoje sprawozdania, które jednak niezbyt pochwlebnie świadczyły o ruchu i działalności kółka. Sekretarz skarżył się na wielką obojętność naszych rolników, którzy niezbyt odczuwają potrzebę organizowania się, a szkoda wielka, bo gdy rolnicy będą luzem chodzili, to nigdy swoich postulatów nie osiągną i z nimi nikt nie będzie się liczył. Jeżeli rolnik nie będzie kroczył naprzód, to nigdy nie będzie w stanie podołać potrzebom i obowiązkowi stanu rolniczego. W ciągu całego roku kółko rolnicze odbyło dwa ogólne zebrania, na których referent p. Mirocha w nader przystępny sposób zaznajamiał członków z chorobami roślin i walką ze szkodnikami tychże. Z powodu usprawiedliwionej nieobecności skarbnika sprawozdanie kasowe ma się odbyć na najbliższym zebraniu. Ze sprawozdania gospodarza wynika, że kółko rolnicze posiada tryjer, wagę bydlęcą, śrutownik i bronę łączną, ogólnej wartości 1300 zł. Walne zebranie postanowiło, by dla zaznajomienia się z najważniejszymi postępowaniami w rolnictwie odbywać zebrania przynajmniej co miesiąc a referent przyrzekł, że nietylko będzie w sali wygłaszał referaty, ale i dla uzmysłowienia w lecie chętnie wyjdzie w pole, aby to, o czem mówi, pokazać w przyrodzie. W końcu miały nastąpić wybory, ale na ogólne życzenie pozostał zarząd w tym samym składzie jak dotychczas. P. Mirocha oznajmił, że jako prezes kółka ogrodniczosadowniczego urzęduje w różnych koloniach gminy wykłady o sadownictwie i warzywnictwie i na te wykłady zaprasza jak najszerze grono obywateli. Pierwszy taki odczyt odbędzie się na Gołysz, następnie „Pod groblą“, potem Na górnem Zarzeczu i Dole. Wykłady będą wieczorami, zatem nikomu nie może stać nic na przeszkodzie w wzięciu udziału w tych wykładach. Obecni przyjęli tę wiadomość z zadowoleniem i przyrzekli gremjalny udział.

Pożar w sklepie.

Bielsko. W nocy na 12 bm. wybuchł pożar w składzie towarów bławatnych Heleny Faerberowej przy ul. 3 Maja 1 i zniszczył znaczną część towaru i wewnętrzne urządzenie sklepowe. Szkodą według podania uszkodzonej, wynosi około 12.000 zł. Pożar powstał w węglarce, przypuszczalnie z odrzuconego niedopałka papierosa, od którego zajął się regał z towarem. Zaalarmowana straż pożarna z Bielska pożar zlokalizowała. (p)

Odebrał sobie życie.

Bielsko. Dnia 12 bm. wieczorem na ul. Wyspiańskiego wystrzałem z rewolweru w skroń — pozbawił się życia mistrz piekarski 60-letni Wiktor Giebner, zamieszkały w Bielsku (Wzgórze 18). Powodu targnięcia się na własne życie dotychczas nie ustalono. Zwłoki denata odstawił do kostnicy cementarza ewangelickiego w Bielsku. (p)

dzionych pieniędzy 47 zł. Pieniądze te zwrócono poszkodowanej. (p)

Odpowiedzi redakcji.

P. J. B. Wesół, pow. Będzin. Kontrolerzy żywności są funkcjonariuszami urzędu badania żywności. Na Śląsku biura Zakładu badania żywności mieszczą się od niedawna w Katowicach przy ul. Raciborskiej. Tamdotąd należy skierować zapytanie o bliższe szczegóły. W Zagłębiu Dąbr. objaśni w tej sprawie każdy większy urząd policyjny, z którym kontrolerzy współpracują.

Dołżniczka policjnie nie zgłoszona. Sikorzanka jest małego wzrostu, silnej budowy ciała, blondynka i nieco źle mówi.

niedziłek i czwartek o godz. 18. Wejście od podwórza.

R. 1000. Dodatki, o które Panu chodzi, są wyčerpane, więc nie możemy ich dostarczyć.

1111. Pan może być pociągnięty do płacenia podatków przemysłowego i dochodowego, a zwolniony może być Pan od podatku budowniczego. Jeżeli syn jest małoletni i utrzymywany przez ojca, to zarobek syna można wypłacać na ręce ojca. W każdym razie lepiej byłoby porozumieć się w tym wypadku z ojcem oraz synem i uzyskać od nich zgodę na piśmie.

Ekspres Miasteczko Śl. Na odpowiedź tyłu pytań musielibyśmy poświęcić najmniej pół gazetę, Wobec tego radzimy zwrócić się osobiście do Starostwa w Tarn. Górach, które poinformuje Pana o wszystkich sprawach, o które Panu chodzi.

Emerytury dla robotników.

Główne cechy nowej ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

„Ustawa o ubezpieczeniu społecznym“ — tak brzmi jej tytuł — jest unifikacją różnorodnych przepisów ustawowych, obowiązujących w dziedzinie ubezpieczeń społecznych na terenie Polski. Jest ona niezwykle obszerna. Obejmuje 317 artykułów i uzupełniona jest obszernym uzasadnieniem, w którym omówiono zagadnienie reform ubezpieczeń społecznych, skreślono zarys historyczny polskiego ustawodawstwa w tej materji, podano zasadnicze motywy powstania projektu i streszczono wytyczne nowego projektu.

Uzasadnienie i motywy.

W motywach, które skłoniły rząd do opracowania projektu tej ustawy, podkreślono konieczność scalenia i ujednostajnienia ustawodawstwa społecznego. Ponadto w ustępie, mówiącym o rozbudowie ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, czytamy:

„Ubezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy, starości i śmierci jest koniecznym uzupełnieniem już istniejących w całej Polsce ubezpieczeń na wypadek choroby i ubezpieczeń od wypadków w zatrudnieniu“.

Zaznaczyć należy, że ubezpieczenie to było w pełni rozbudowane jedynie w dzielnicach pomiejskich.

Oprócz tego projekt przewiduje ustalenie nowych zasad w ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu przez włączenie chorób zawodowych.

Projekt ustawy wprowadza zupełnie jednolite przepisy ubezpieczenia od wypadków oraz jednolite prawie dla całego obszaru Rzplitej ubezpieczenie robotników przemysłowych na wypadek inwalidztwa, starości i śmierci oraz zachowuje zasadę jednolitego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby.

Ponieważ ubezpieczenie emerytalne pracowników umysłowych i ubezpieczenie na wypadek braku pracy (bezrobocia) pracowników najemnych jest już jednolicie unormowane, to prawie całe ustawodawstwo ubezpieczeniowe w Polsce będzie jednolite. Na uboczu pozostało ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa pracowników rolnych oraz zachowano odrębność pensyjnego ubezpieczenia górników na Górnym Śląsku.

Projekt rządowy wprowadza scalenie rzeczowe oraz scalenie organizacyjne. Zniesiono odrębne instytucje wykonyujące różne rodzaje ubezpieczeń, co przynosi „znaczne oszczędności w wydatkach administracyjnych, ułatwia orientację ubezpieczonemu oraz ułatwia zadanie pracodawców, którzy obecnie przesłać muszą obliczenia składek do 3-eh instytucyj, po wejściu zaś w życie projektu, będą wszystkie czynności dokonywali tylko w stosunku do jednej instytucji“.

Uzasadnienie mówi dalej, że projekt, jako typ scalenia poszedł drogą pośrednią, łącząc w jedną całość organizacyjną instytucje lokalne z centralną i przekazując część zadań scalonego ubezpieczenia instytucjom lokalnym, część instytucji centralnej.

Jak będą zorganizowane instytucje ubezpieczeniowe?

Podstawową komórką ubezpieczenia jest instytucja lokalna, kasa ubezpieczeń społecznych. Kasa ta pociąga do obowiązku ubezpieczenia, rejestruje ubezpieczonych, ściga składki itd., oraz jest też instytucją, która udziela świadczenia na wypadek choroby (a więc zakres działania dzisiejszych kas chorych).

Kasy powiązane są w organizację centralną, Zakład ubezpieczeń społecznych.

61 kas ubezpieczeń.

Uzasadnienie wskazuje też na niedomagania organizacyjne dotychczasowych instytucyj ubezpieczeniowych, co skłoniło ministerstwo jeszcze przed wydaniem ustawy do akcji reorganizacyjnej, która wyraziła się w zmniejszeniu liczby kas chorych z 243 na 61, a co zatem idzie powiększenie okręgów kasowych, a zarazem też do przeprowadzenia wewnętrznej reorganizacji Zakładów ubezpieczeń społecznych.

Tak więc organizacja ubezpieczeń społecznych wedle mowej ustawy przedstawia się w ten sposób, że 61 kas chorych przeistoczonych będzie w tyłeż kas ubezpieczeń społecznych, które będą działały nie tylko w zakresie ubezpieczenia chorobowego, ale też spełniały szereg czynności dla ubezpieczeń emerytalnych i wypadkowych.

Wszystkie zakłady ubezpieczeń społecznych zostaną połączone w jeden zakład ubezpieczeń społecznych z wyjątkiem inwalidzkiego zakładu na Górnym Śląsku i części rolniczej ubezpieczalni krajowej.

W ten sposób 10 istniejących obecnie zakładów będzie zredukowanych do jednego Centralnego Zakładu w Warszawie i do dwóch lokalnych zakładów, działających tylko na terenie województw zachodnich.

Kas Chorych oraz Związek zakładów ubezp. społecznych, których majątek, prawa i obowiązki przejmie Centralny Zakład ubezpieczeń społecznych.

Zadania Centralnego Zakładu.

Tak więc przyszyły Centralny Zakład obejmować będzie wszystkie rodzaje ubezpieczeń długoterminowych, a mianowicie:

1. Ubezpieczenie pracowników umysłowych (emerytalne i na wypadek braku pracy).
2. Ubezpieczenie od wypadków (zarówno dla robotników, jak pracowników umysłowych).
3. Ubezpieczenie emerytalne robotników.

Zakład będzie posiadał na początek cztery oddziały lokalne w Warszawie, Lwowie, Poznaniu i Król. Hucie, w skład których wejdą częściowo istniejące w tych miastach obecne zakłady ubezpieczeń.

Ponieważ Zakład obejmuje różne działy ubezpieczeń, będą zachowane odrębność poszczególnych funduszy ubezpieczeniowych oraz oddzielne organy kolegjalne, zarządzające temu funduszami. W tym celu projekt przewiduje utworzenie trzech komisyj ubezpieczeń, a mianowicie:

1. Ubezpieczeń pracowników umysłowych.
2. Ubezpieczenia emerytalnego robotników.
3. Ubezpieczeń na wypadek choroby i od wypadków.

Pozatem zaznaczyć należy, że projekt wprowadza nowe zasady nadzoru i ujmując inaczej świadczenia tak w dziedzinie ubezpieczenia chorobowego, jak i wypadkowego.

Po zapoznaniu się z motywami i rzutem ogólnym całokształtu sprawy, jakie znajdujemy w uzasadnieniu, chcemy pokrótce zająć się niektórymi ważniejszymi i zasadniczymi postanowieniami ustawy.

Podział na okręgi kasowe.

W przepisach, odnoszących się do kasy ubezpieczeń społecznych, czytamy, że okręg kasy powinien obejmować jeden lub kilka powiatów i winien być ustalony w ten sposób, aby liczba obowiązkowo ubezpieczonych w danej kasie wynosiła co najmniej 10.000. Nie mogą być tworzone kasy, obejmujące wyłącznie jeden okręg miejski. O zakresie działania kasy powiedzieliśmy powyżej, omawiając ogólną tendencję projektu ustawy.

Organami kasy ubezpieczeń społecznych są rada zarządzająca, dyrekcja, komisja świadczeniowa, komisja rewizyjna. W kasach, gdzie liczba ubezpieczonych pracowników rolnych przekracza 3000, względnie $\frac{1}{2}$ ogółu ubezpieczonych, tworzy się jeszcze komisje rolna.

Rada zarządzająca składa się z członków, wybranych w głosowaniu bezpośrednim i tajnym, przyczem $\frac{1}{3}$ wybierają osobno pracodawcy, $\frac{2}{3}$ pracownicy. W kasach, liczących więcej, niż 75.000 ubezpieczonych, rada składa się z 22 członków, w tem 16 z wyborów, a 6 nominowanych przez ministra prac i opieki społecznej. Wśród ubezpieczonych osobno głosują pracownicy umysłowi, a osobno robotnicy, podobnie wśród pracodawców odrębną grupę tworzą pracodawcy rolni.

Ustawa podaje następnie dokładne dane, dotyczące czynnego i biernego prawa wyborczego. — Rada wybiera z pośród siebie przewodniczącego i zastępcę bezwzględnie większością głosów. Rada zarządzająca jest organem uchwałodawczym, sprawuje ogólne kierownictwo i wykonuje nadzór nad czynnościami dyrekcji, a do zadań jej w szczególności należy m. in. powoływanie i zwalnianie dyrektora i lekarza naczelnego. Dyrektor kasy i lekarz naczelny oraz delegat zakładu ubezpieczeń społecznych biorą udział w posiedzeniach rady z głosem doradczym.

Komisje świadczeniowe powołane są do wykonywania nadzoru z ramienia rady zarządzającej nad czynnościami dyrektora, względnie urzędnika, działającego w jego imieniu. Komisje te wybrane są przez radę z pośród swoich członków.

Dyrektor jest zwierzchnikiem pracowników kasy i załatwia wszystkie sprawy, nie zastrzeżone wyraźnie dla innych organów kasy i kieruje nią pod względem organizacyjnym i administracyjnym.

Zakład ubezpieczeń społecznych ma swą siedzibę w Warszawie i działa na obszarze całej Rzeczypospolitej. Organami jego są rada zarządzająca, składająca się z 20 członków, jej prezydium, komisje dla poszczególnych działy ubezpieczeń, komisje rentowe, dyrekcja, naczelny matematyk i komisja rewizyjna.

Przewodniczącym rady zarządzającej jest prezes zakładu ubezpieczeń, nominowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów.

Świadczenia na wypadek choroby.

Jakie świadczenia na rzecz bezrobotnych Równocześnie ulegną likwidacji wszystkie okr. Związki kas chorych i ogólnopolski Związek przewiduje nowa ustawa?

Na wypadek choroby kasy ubezpieczeń społecznych mają udzielać pomocy leczniczej przez czas trwania choroby, nie dłużej jednak, jak przez 26 tygodni. Pozatem zasiłku chorobowego za każdy dzień stwierdzonej niezdolności do pracy, również nie dłużej, jak 26 tygodni.

Ile kosztuje lekarstwo i porada?

Kasa pobiera od ubezpieczonych opłaty za poradę lekarską, lekarstwa, środki lecznicze i zabiegi lecznicze. Opłata za lekarstwo wynosi najmniej 15 groszy, a najwięcej 1 zł. 50 gr. Najwyższą zaś opłata za poszczególny środek leczniczy może wynosić 10 złotych.

Opłata za poradę lekarską i zabieg leczniczy wynosi najmniej 25 groszy, i nie może przekraczać — dla osób zarabiających do 375 zł. miesięcz. kwotę — 1 zł. Jednorazowa opłata lekarska upoważnia do korzystania w ciągu miesiąca z bezpłatnej opieki lekarskiej w tej samej chorobie. Za zabiegi chirurgiczne kasa nie pobiera opłaty.

Jeżeli choroba została spowodowana wypadkiem przy pracy, to ubezpieczeni nie mogą być pociągani w żadnym wypadku do opłat.

Zasiłek chorobowy wynosi tygodniowo 50 proc. przeciętnego tygodniowego zarobku ubezpieczeniowego. Statut kasy może ustanowić dodatki dla ubezpieczonych, mających ponad dwoje dzieci w wysokości 5 proc. za każde dziecko, począwszy od trzeciego.

Kasa może w razie masowych zwolnień z pracy ograniczyć do 13 tygodni okres pobierania zasiłków w stosunku do osób, które utraciły pracę z innych powodów, niż choroba.

Zasiłek pogrzebowy.

W razie śmierci ubezpieczonego, kasa ubezp. społ. udziela jednorazowego zasiłku pogrzebowego, który równa się 13-to dniowemu zarobkowi ubezpieczonego. Członkowie rodziny korzystają z pomocy lekarskiej, oraz zasiłku pieniężnego na koszty pogrzebu w wysokości połowy zasiłku pogrzebowego.

Do otrzymania zasiłku chorobowego konieczny jest 4-tygodniowy okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń. Pozostałe zaś świadczenia (opieka lekarska, środki lecznicze itd.) od dnia powstania obowiązku ubezpieczenia.

Co otrzymuje ubezpieczony od wypadku?

A teraz podamy krótko przepisy, odnoszące się do ubezpieczenia od wypadków oraz ubezpieczenia emerytalnego.

Prawo do renty z powodu wypadku przysługuje ubezpieczonemu, o ile stał się całkowicie lub częściowo niezdolny do zarabkowania wskutek wypadku w pracy oraz wskutek choroby zawodowej — o ile niezdolność trwa dłużej, niż cztery tygodnie. Ustawa podaje dokładne określenia, co należy uważać za wypadki, a co za choroby zawodowe. Renta wypadkowa wynosi miesięcznie: przy całkowitej niezdolności do zarabkowania — $66\frac{2}{3}$ proc. przeciętnego zarobku miesięcznego, przy częściowej niezdolności do pracy (najmniej 10-procentowej) odpowiednią procentową część renty. Jeżeli otrzymujący rentę znajduje się w stanie bezradności tak, że nie może się obejść bez stałej opieki, otrzymuje do datkę w wysokości 30 proc. do zarobku przeciętnego.

Renta wdowia, do której ma prawo wdowa, której mąż zmarł wskutek wypadku lub choroby zawodowej, wynosi 30 proc. zarobku przeciętnego, renta zaś sieroca wynosi 20 proc., a dla sieroty bez ojca i matki 25 proc. zarobku i należy się dzieciom do ukończenia 17 roku życia.

Niezależnie od tych świadczeń, na wypadek śmierci należy się rodzinie jednorazowa zapomoga w wysokości miesięcznego zarobku z tem, że zapomoga ta nie może wynosić mniej, niż 75 zł.

Renta inwalidzka i emerytury dla robotników.

Świadczenie emerytalne Zakładu Ubezp. dla robotników (postanowień emerytalnych dla pracowników umysłowych ustawa ta nie obejmuje i pozostałe niezmiennione) przysługuje osobie, która jest inwalidą i przeżyła w ubezpieczeniu 200-cie tygodni składowych.

Pod terminem „inwalida“ ustawa rozumie: albo 1) tych, którzy wskutek choroby, ułomności fizycznej lub umysłowej lub też wskutek upadku sił fizycznych albo umysłowych są niezdolni do zarobienia własną pracą $\frac{1}{3}$ tego, co zarabia w danej miejscowości osoba w pełni sił, o podobnym wykształceniu i uzdolnieniu, albo

2) osobę, która ukończyła 65 rok życia a przeżyła 750 tygodni składowych.

Renta inwalidzka (emerytalna) składa się z kwoty zasadniczej i kwoty zmiennej.

Kwota zasadnicza ustanawiana jest przez ministra prac i opieki społecznej i wynosi 9—11 proc. miesięcznego zarobku, obliczanego przez Zakład

